

ΠΛΑΙΣΙΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΩΝ ΜΕ ΟΡΟΘΕΤΙΚΟΥΣ
ΑΣΘΕΝΕΙΣ

ΙΟΣ HIV/A.I.D.S.

Έχουν περάσει σχεδόν 25 χρόνια από τότε που το AIDS αναγνωρίστηκε για πρώτη φορά ως νόσος και περιγράφηκε στις ΗΠΑ.

Κανείς δεν παραγνωρίζει ότι πρόκειται για ένα λοιμώδες νόσημα που έχει δημιουργήσει στην επιδημική του εξάπλωση χιλιάδες θύματα και έχει σπείρει πανικό στον κόσμο εξαιτίας ακριβώς της δυνατότητας εύκολης μόλυνσης και της αδυναμίας, μέχρι σήμερα, θεραπευτικής αντιμετώπισης.

Η ιατρική πλευρά του φαινομένου είναι σε όλους γνωστή.

Οι κοινωνικές όμως επιδράσεις του έφθασαν μέχρι το πεδίο της νομικής επιστήμης και την ανάγκασαν να ασχοληθεί σε βάθος μαζί του, αφού από αυτές προκύπτουν θέματα αστικού, εργατικού, δημοσίου και πρωτίστως ποινικού δικαίου.

Δικαιώματα και υποχρεώσεις οδοντιάτρων

- **Το AIDS είναι ιατροκοινωνικό πρόβλημα.**
- Η γνώση και η συμμόρφωση με τους κανόνες της πρόληψης μπορούν να αντιμετωπίσουν τη μόλυνση και να κατασιγάσουν τον πανικό.
- **Γιατροί, οδοντίατροι και νοσηλευτικό προσωπικό έχουν υποχρέωση να δέχονται τους ασθενείς του ή τους φορείς του ιού και να τους παρέχουν νοσηλεία και φροντίδα, όπως σε**

κάθε άλλο ασθενή, όπως έχουν υποχρέωση να διαθέτουν τον κατάλληλο ειδικό εξοπλισμό ώστε, η έλλειψη αυτού να μην είναι το πρόσχημα της άρνησης.

- Το δικαίωμα του ασθενή στην ελεύθερη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και στη λήψη το υψηλού επιπέδου φροντίδων υγείας, κατάλληλων για τις ανάγκες του, συμπεριλαμβανομένης της προληπτικής ιατρικής και άλλων δραστηριοτήτων που στοχεύουν στην προαγωγή της υγείας του, θεσπίζεται στην Διακήρυξη για την προαγωγή των δικαιωμάτων των ασθενών στην Ευρώπη, την οποία εξέδωσε το 1994 το Περιφερειακό Γραφείο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ) στο Άμστερνταμ -διακήρυξη που η χώρα μας έχει υπογράψει.

- **Ο οδοντίατρος ιδιώτης ή δημόσιος λειτουργός, υποχρεούται να δεχτεί τον ασθενή και να του παρέχει τις κατάλληλες υπηρεσίες.**

Η υποχρέωση μάλιστα του τελευταίου, ως οργάνου της πολιτείας, υπαγορεύεται εκτός των άλλων νομοθετικών και δεοντολογικών κανόνων, εμμέσως, και από τα δικαιώματα του νοσοκομειακού ασθενή, έτσι όπως αυτά για πρώτη φορά θεσμοθετήθηκαν στο άρθρο 47 του Ν. 2071/92 (δικαίωμα προσέγγισης στις υπηρεσίες του νοσοκομείου, τις πλέον κατάλληλες για τη φύση της ασθένειας, δικαίωμα παροχής φροντίδας με τον οφειλόμενο σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια κ.α.).

- **Η παράλειψη της υποχρέωσης αυτής συνιστά για όλους, ανάλογα με την περίπτωση, πειθαρχική ευθύνη, αστική ευθύνη για αποζημίωση, χωρίς να αποκλείεται και η ποινική ευθύνη,** όταν η πράξη/παράλειψη έχει ως αποτέλεσμα τη βλάβη του σώματος ή της υγείας σε βαθμό που εμπίπτει στα μέτρα του Ποινικού Κώδικα ή [βλ. ενδεικτικά άρθρο 441 ΠΚ (άρνηση γιατρών), 302

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

(ανθρωποκτονία από αμέλεια), 314 ΠΚ (σωματική βλάβη από αμέλεια) 228 παρ. 2 ΠΚ (παράλειψη οφειλόμενης βοήθειας)].

- Η νομολογία στη χώρα μας μέχρι σήμερα έχει καταλήξει στο συμπέρασμα **ότι ο γιατρός/οδοντίατρος ανήκει στα άτομα εκείνα, τα οποία έχουν υποχρέωση έκθεσης στους κινδύνους που δημιουργεί η άσκηση του επαγγέλματός τους** και στο μέτρο αυτό είναι δύσκολο, ακόμα και αν συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις, να αρθεί ο άδικος χαρακτήρας της πράξης ή παράλειψής τους.